

REAALI POISS

Number 5 (83) jaanuar 2010

Tallinna Reaalkooli ajaleht

Lumi tuli maha...

Tere, kallid lugejad!

Märkamatult on taas kätte jõudnud uus dekaad teistsuguste lubaduste ning tegemistega. Seekord on algus väga paljulubav, sest millal on viimati nähtud nii palju lund Eesti pinnal? See algus on nii imetlusväärne, et seda kohe PEAB jäädvustama. Seetõttu kuulutab Reaali Poiss välja põhikooli loodusfotokonkursi.

Kuid valge vaip pole lihtsalt ilus, vaid pakub ka hulgaliselt rõõmu ja lusti ning kui keegi pole veel jõudnud talispordiga tegeleda, siis pole hullu – kooli staadionile on tekkinud meie oma liuväli! Kes teab, äkki saab just siit alguse kellegi uisukarjäär, mis viib taliolümpiale välja? Ei oleks ju esimene kord kui reaallikat taliolümpial näha oleks, sest osaleb ju meie vil! 120 Marten Kaldvee Vancouveri OM-il. Kellel pole kolmanda veerandi mahukuse kõrval aega, et ise minna ja sporti teha, istugu tugitooli ning elagu omadele kaasa!

Energiarohket aastat!

Kuldar

Korvpallishow

Teisipäeval, 22.detsembril toimus Tallinna Ülikooli võimlas iga-aastane korvpallishow. Esimene mäng toimus Audentese spordiklubi ja Reaalkooli spordiklubi vahel. Võitjaks osutus Reaalkool. Teisena mängis Reaalkooli gümnaasiumikoondis õpetajatega. Õpetajate meeskonda aitasid lisajõud BC Kalev/Cramo-st Charron Fisher ning Tanel Kurbas. Superfinaali 12c ning 11b vahel võitis 11b! Korraldati ka 3-punkti viskevõistlus ning osalesid tantsutüdrukud.

www.real.edu.ee

Lumeliblikas

Reaali Poiss kuulutab välja põhikooli loodusfotokonkursi „Lumeliblikas”. Pildistada võib kõike, mis talves ilusat on. Kõiki pilte ootame aadressile rp@real.edu.ee hiljemalt 10.märtsiks 2010. Parimad tööd avaldatakse Reaali Poisis. Osavõtt on kõigile tasuta!

www.flickr.com

Kiri Riigikogu kultuurikomisjonile

REK rääkis kaasa Põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse muudatuse osas ning saatis koos G5 ühendusega oma seisukohad Riigikogu kultuurikomisjonile. Meie ettepanekutega arvestati ning haridusminister Tõnis Lukas kutsus G5 esindajad meeldivale kohutumisele. Kultuurikomisjonile saadetud tekstiga saab tutvuda: <http://real.edu.ee/~rek/2010/01/rek-pohikooli-ja-gymnaasiumiseaduse-muudatuses-kaasaraakija/>

Arengukava koostamine

Vaheajal, 5. jaanuaril käisid Reaalkooli õpetajad, juhtkond ning kolm gümnaasisti (Kert Pütsepp 11a, Heikki Saul 10a ning Kuldar Rosenberg 10b) Maardu mõisas Tallinna Reaalkooli arengukava aastateks 2011-2013 koostamas. Enne tööle asumist oli ettekanne eurost Eesti Panga poolt. Ülejäänud arutelu toimus töögruppides. Hiljem esitati kõigile ettepanekud koolielu muutmiseks.

Uisuplats

Esmaspäeval avati pidulikult kooli staadionil üle pika aja uisuplats, kus kõik soovijad saavad uisutada. Sellega taas elustati väga vana traditsiooni.

Tõnis Teinemaa
11c

Enamikel Reaalkooli õpilastest tuleb põhikooli-gümnaasiumi vältel omada mitmesuguseid kokkupuuteid Moodle'ga. Kas Moodle kui õppevahend on tänases seisus ka õpilasele mugav või pealesurutud kohustus, selle teadasaamiseks tuleb süsteemi analüüsida. Parim moodus selle teostuseks on pisteline võrdlus paberil tehtavate töödega.

Usaldusväärsus

Kuna Moodle tähendab kodu- ja tunni tööde lahendamist arvutis, siis tuleb mängu ka arvuti usaldusväärsus. Arvutis on võimalik faile kogemata kustutada, lootusetult kõvakettale kaotada ja ka „valesse formaati” salvestada, mis paberi puhul on mõeldamatu. Lisaks esineb Moodle'sse pääsemisega hulgaliselt probleeme. Kord

on Moodle ise maas, kord ei suuda arvutiklassi kompuuterid end vajaliku kiirusega (45 minutiga) kasutajasse logida. Eeliseks paberi ehk traditsioonilise õppevahendi ees on vaid selle konkreetne olemasolu. Võimalust, et see koju jääb, ei eksisteeri, küll aga eksisteerib võimalus, et faili ei saanud mingil põhjusel üles laadida.

Mugavus

Olenpiisavaltkohanud töölehti, mis esmapilgul on väga korrektselt vormistatud, kuid mille puudused ilmnevad töö käigus. Nimelt on nad koostatud nii, et tabelisse info lisamisel vajub kogu struktuur kokku või töökäskude vahele on võimatu midagi paigutada. Lisatav tekst on väljanägemiselt tööjuhisele äravahetamiseni sarnane ning õpetajal on hiljem äärmiselt keeruline eristada enda ja õpilase juttu. Samas esineb virtuaalsete töölehtede puhul võimalus

materjali otse allikast sekundiga kopeerida, mis paberi puhul tähendab tülikat ja aeganõudvat kirjatööd. Lisaks on Moodle'is leiduvatele ülesannetele ligipääs üldjuhul tagatud igal pool ja alati, samas kui tunnist puuduvad paberkandjal töölehti ei saa.

Säästlikkus

Tööd pole vaja välja printida ning seega on paberikulu väiksem, kuid selle asemel tuleb tunde ekraani jälgida, mis võtab kokkuvõttes tohutult elektrit ja selle läbi ka raha. Kuna õpilased maksavad niigi paberiraha,

siis Moodle'is tegutsemist ei saa kokkuhoiuks nimetada. Küll on Moodle kokkuvõtte teiste analoogsete süsteemide ees, kuna see on vabavara (õpilased ei pea selle kasutamiseks midagi maksma).

Minu silmis on jutt, et Moodle on ettevalmistus ülikooliks, igati mõistetav, kuid arvutis tööde tegemine ei ole sugugi probleemivaba. Kui on soov virtuaalset õppekeskkonda kasutada, siis tuleb iga töö puhul eraldi läbi mõelda, kas see on ikka mõistlik. Üldjuhul on Moodle õpilaste jaoks pigem tüütu kohustus kui privileeg.

Reaali Poiss õnnitleb

Liisi Tegelman

09. veebruar

Thea Turulinn

10. veebruar

Marge Kanne

24. veebruar

Madis Olsper

26. veebruar

Lumi – märgutuli

Kert Pütsepp
REKi president

Koolielu juurde tagasi pöörduda meetriste hangede vahelt teeb tuju isegi rõõmsaks. Entusiastid saavad suuskadel tulla, pole ummikuid ja valgusfoorid ei sega. Pais- tab, et lumi on sadanud eesmärgiga.

Talve- ja jõuluaeg on kujunenud märkamise ja hea tegemise perioodiks. Ka meie proovisime aidata: kogusime jõuluringituste raha suurte perede toetuseks, aitasime kasuliku tööga loomaaeda ja püüdsime märgata abivajajaid. Heategevus ja annetamine saab tõelise väärtuse, kui see tuleb südamest. Abivajajate jaoks pole tähtsad asjad ja teod, vaid hing ja pühendumus, mis neisse on pandud. Tähtis on, et probleemi märgataks. Paraku märgatakse liiga tihti vaid jõuluajal. Heategu tegemise pärast on läbikukkunud üritus, kui aitamise soov ei tule südamest. Kurb, et heategevus on kujunenud kohati vaid formaalsuseks. Nii ei tunne ka lastekodulapsed enam tõelist hingepuudutust, kui neid märgatakse ja nendega tegeletakse massiliselt ainult kord aastas. Tore,

kui heategusid jätkub igasse aega.

Koos lumega langes koorem õlgadelt. Koolis tuleb end veel viieks kuuks tõsiselt kokku võtta, kuid õppimisse ei tohi uppuda. Oma tegevust peab nautima, lahutama töö kõrvalt ka meelt. Valge loodus aitab pimedast ajast võitu saada. Et mitte sõbruneda vaid lumelabidaga, saab kapist suusad ja uisud välja kiskuda.

Uuele aastale vastu värskete mõtete ja uute eesmärkidega. Teinud järeldused, õppinud entsu läinust, saame alustada kogenumana. REK hoiab kurssi ja jätkab kaasa rääkimist plaanitava põhikooli- ja gümnaasiumiseaduse muudatuse suhtes. Oleme pöördunud seisukohtade ja ettepanekutega Riigikogu õigus- ja kultuurikomisjoni poole. Saanud positiivset vastukaja, tuleme mõtetega lagedale ka pressis. Proovime üheskoos ikka nii, et meie kool oleks maailma parim – no või vähemalt universiumi parim. Hoiame kokku ja oleme mõnusad.

Ponnistused uurimistööga...

Merili Luuk
11c

9.veebruaril kukub 126. lennu jaoks uurimistööde esitamistähtaeg. Valisin arvamust avaldama oma klassikaaslased, uurimaks, kuidas neil edeneb.

Kui kaugele oled jõudnud oma uurimistööga ning mida sa sellest arvad?

Sander S: „Suhteliselt on valmis, mõned asjad on veel täpsustamisel. Uurimistööd on kasulik teha, sest saab tutvuda erinevate inimestega ning kasutada infoallikaid. Enda jaoks peab uuritav teema huvitav olema, siis läheb tööga kiiremini.“

Erik: „Mina olen oma küsimustikega poole peal. Uurimistöö võiks olla vabatahtlik- kes tahab, see teeb.“

Karl: „6/9 küsitlustest on tehtud, kuid see võtab aega. Uurimistööd ma teen sellepärast, et seda on vaja teha. Võib-olla

seda läheb veel kuskil elus vaja, näiteks ülikoolis.“

German: „Teoreetiliselt on töö valmis, kuid vormistamisega on probleeme. Meil oli eelmisel aastal arvutiõpetuse Moodle'is üleval uurimistööde vormistamise juhend ja meie endi moodustatud asjad, kuid nüüd on need ära kustutatud. Viitamine tekitab suhteliselt segadust. Minu arust see ei peaks olema vabatahtlik, sest siis ei viitsiks paljud vaeva näha. Muidu võiks tähtaega natuke nihutada, et kõik ilusti valmis saaks.“

Peep: „Kõik, mis eelmiseks kollokviumiks vaja teha oli, on olemas. Sisukord ja.. Aga muret, et ma seda valmis ei saa, pole. Tähtaega ma ei ületa!“

Mihkel: „Peaaegu valmis. Selle uurimistööga on selline värk, et see on kahe otsaga alguses kirud, pärast tänad. Kasuks tuleb see ju siiski!“

Inimene, kes on nagu vesi

Heleri Milber
10c

Uku Talmar (vil! 123) suutis oma kooliaja jooksul teha rohkem kui mõni teine realist.

Kes sa oled?

Uuu, avanguks kohe suur filosoofiline küsimus. Raske öelda, küsin seda iseendagi käest tihti. Sõbrad kutsuvad Ukuks üldiselt.

Millised on sinu kõige eredamad mälestused Reaalkoolist?

Olegi tunnid ja erinevate vene keele projektide (eriti filmi) tegemine oli alati fun. Matemaatilise filosoofilised vestlused Villuga (Villu Rajaga-toim.) Reaali legendaarselt elegantsed ja stiilsed peod ning ballid. Hommikuti nendes uhketes koridorides (mille uhkusele aitas tihti kaasa ka nende tühjus, sest ma paraku jõudsin tihti siis kooli, kui teised juba tunnis olid) esimesse (või teise või kolmandasse) tundi rühkimine. Häid mälestusi oli palju.

Kuidas Reaalkool on sinu praegust elu mõjutanud?

Pean tunnistama, et ikka positiivselt. Realist saab väga hea ja tugeva hariduse. Ühtlasi tunnetan ma praegu Tallinna Ülikooli pea kõige humanitaarsemal erialal õppides, et reaalpõhi on

tõesti hea, ükskõik millega tegelemiseks. Me võime läbi töötada ja hoomata suurt hulka infot, meil on loogika, suhteliselt lai silmaring, mälu ja muidugi ka kombad, mis teinekord elu keerulisemaks teevad, nagu

olla. Kui näeme, siis on alati lõbus ja kooliaega meenutame ikka hea sõnaga. Koolis olen paari projektiga seoses ka ikka käinud. Ja loomulikult vilistlaspäeval. Super.

Kus sa nüüd oled ja millega tegeled?

www.ten.ee

probleemide taandamine valemitele ja tehetele.

Millega sa REK'i presidendina hakkama said ning mille üle oled kõige uhkem?

Üks põhilisi muutusi oli vast esimeste avalike presidendivalimiste korraldamine, aga seda tegime me koos hea sõbra Viktor Nikonoviga. Muud on raske meenutada, peab teiste käest küsima, ma ise lihtsalt tegin, mis õige tundus ja ei peatunud liiga pikalt millelgi konkreetsemal.

Millised on sinu suhted endiste klassi- ja koolikaaslaste ning kooliga?

Võiks alati paremad

Õpin Tallinna Ülikoolis, Eesti Humanitaariinstituudis Kultuuriteaduse erialal. Tegelikult aga olen pea suuremgi osa oma ajast Rotermanni kvartalis, MTÜ Tegusad Eesti Noored kontoris, sest sattusin kevadel sellise toreda organisatsiooni juhatusse. MTÜle KAPP teen turundust ja reklaami ning põhimõtteliselt olen ka vabakutseline noortelt-noortele koolitaja. Kurb on see, et ainult kõige ebastabiilsem neist tegevustest (koolitus) toob ka mingil määral raha sisse, millega üüri ja söögi eest maksta, sest mittetulundustegevus on paraku oma definitsioon-

ilt juba heategevuslik. Uhh, raha, hirmus on ikka see kapitalism. Kuhu jäid küll need ajad, kus kõike kasvatati ise ja õhtud läbi võis sõpradega sümposiumidel muhedalt ja muretult juttu puhuda....

Millised on sinu tulevikuplaanid?

Väga hea küsimus. Lähitulevikus on plaan ülikoolis erinevaid aineid uurida ja katsetada ning peatselt loodetavasti ka see enda üks ja õige leida. Paari aasta pärast sooviksin kindlasti ka Noored Kooli projektiga ühineda. Pikemas perspektiivis ei oska veel päris öelda, kuid hea meelega seaksin ennast haridusvaldkonnaga, see on ikka kuidagi südamelähedane. Isa just üks päev ütles, et kujutaks mind väga hästi muheda koolipapana ette. Või siis kirikuisana. Heh, selleks olen vist liiga sekulaarne. Mine sa tea, äkki on Reaal mu selleks liiga ratsionaalseks teinud :)

Mida soovid kindlasti oma elu jooksul ära teha?

Haridussüsteemi ja üleüldse tänapäevase haridusfilosoofia peaks üle vaatama. Midagi on ikka natuke mäda praegu. Vähemasti ühe hea raamatu võiks ka ju kirjutada. Eelkõige aga tahaks ikka saada heaks inimeks ja õppida aina rohkem ja paremini armastama.

Never say never!

Kadri Lindemann
10a

Harri Tiido (vil! 86) on Eesti ajakirjanik, kes on pälvinud esimesena Robert Lepiksoni asutatud Eetilise Ajakirjaniku preemia.

Millal lõpetasite Tallinna II Keskkooli?

Kui ei eksi, siis lõpetasin kooli 1971.aastal.

Milline on Teie kõige eredam mälestus kooliajast?

Aega on juba palju möödunud ja mälestused tuhmunud, kuid meeles üks vahejuhtum salajase õllejoomisega. Läksime paari klassivennaga ühe ärajäänud tunni ajal tollase peapostkontori juures asunud õllebaari, kus sai õlut automaadist ja seetõttu ei tekkinud vanusega probleemi. Jõime vaikselt oma õllekest ja järsku kihutas uksest sisse kooli tollane direktor Tsõgankov, hüüdnimega Pasha. Mõtlesime, et nüüd visatakse küll vist koolist välja... Aga direktor oli nii hajameelne ja janune, et kallas oma kannu õlut kurku ja pühkis uuesti uksest välja. Meie aga enam kooli ajal jooma minna ei julgenud...

Millised õppeained olid Teie lemmikud?

Kui õieti mäletan, siis vist ajalugu ja kirjandus,

olin rohkem humanitaarsete huvidega.

Kuidas meenutate oma eelnevaid töökohti Ameerika Hääles, Kuku ja Eesti raadiotes?

Iga koht oli isemoodi, kuid kõigist on head mälestused. Eesti Raadios ma alustasin oma

kond oli põnev. Muusikasaateid tegid ju sellised tuntud tegelased, nagu Ivo Linna, kadunud Gunnar Graps, Jaan Elgula, Tõnis Mägi, Toomas Lunge jt. Toimetajate seas olid aga ka sellised nimed, nagu Jüri Aarma, Jaan Rõõmussaar ja muudki tollal ja praegugi teada-tuntud

mis oli Ameerika Hääle jaoks peaaegu ennekuulmatu. Üks edu pant oli ka tihe koostöö mitmete Eesti raadiojaamadega. Kui eesmärk oli saavutatud, tuli just sobival ajal KUKU-st ettepanek tulla tagasi ja võtta jaama juhtimine peatoimetajana üle. Seda ma ka tegin.

Harri Tiido on olnud nii ajakirjanik kui ka diplomaat. www.epl.ee

ajakirjanikutegevust ja sain sealt alla päris hea põhja. Seal alustasin ka väliskommentaaride tegemist ja tänu neile avanes võimalus ka ajalehtede veergudele pääsuks. Väliskommentaatoreid oli vähe, kuid lahe seltskond ja omavahelised arutelud maailma asjade üle andsid väga häid tustateadmisi, mida kõike tol ajal ei saanud paraku eetris ja artiklites kasutada. KUKU raadio oli suurepärase nähtus ja vähemalt alguses tegime kõik seda tohutu entusiasmiga. KUKU-raadio selts-

tegijad. Igatahes lõbu oli laialt... Ameerika Hääle oli vahepala, mille vältel minu enda jaoks oli tähtsaim selle raadiojaama eestikeelsete saadete Eestis kuulatavamaks muutmise. Rikkusime järjest igasuguseid AH reegleid, tegime saateid nagu era-raadios ja ülemuste jaoks kirjutati saate stsenaarium eraldi vastavalt kohalikele reeglitele. Rääkisime ju eesti keeles ja seetõttu ei olnud võimalik meid täpselt kontrollida. AH eestikeelsete saadete kuulatavus Eestis ulatus selle tulemusel 20%-ni,

Praegusel hetkel töotate välisministeeriumis poliitika asekanclerina, kuid kas see on just see amet, millest te kooliajal juba unistasite?

Kunagi arvasin, et minust ei saa kunagi riigiametnikku, peatoimetajat ega diplomaati. Nüüd tean, et "never say never", kõike võib juhtuda. Igal juhul ei ole ma sellest ametist kunagi unistanud, kuid 20 aastase väliskommentaatori- ja ajakirjanikutöö järel oli see võibolla mõnes mõttes isegi loogiline areng.

Martten Kaldvee: „Minu jaoks on tähtis see, et saan teha seda, mida üle kõige armastan!”

Merili Luuk
11c

Erakordselt jutukas, uskumatult järjekindel ning usin lasketiiruküllastaja-Reaali spordivaimu viib Vancouveri taliolümpiale vil!120, Eesti koondise laskesuusataja Martten Kaldvee!

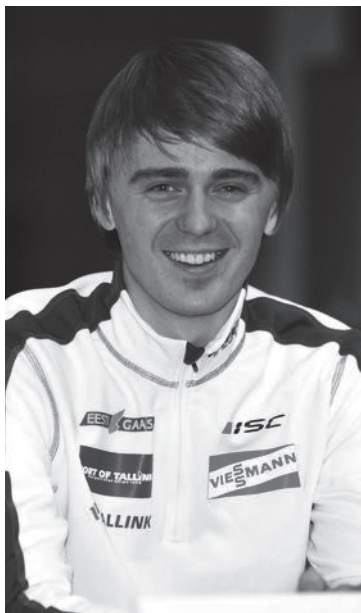
Mida head mäletad oma kooliajast?

Eks sellest 12 aastast, mil Tallinna Reaalkoolis käisin, on nii mõndagi meeles, kuid praegu meenutades on selline tunne, et alles üleeile läksin 1-sse klassi ja eile lõpetasin 12-nda...

Oskad äkki meenutada mõnd lõbusat seika?

3ndast klassist mäletan seda, kuidas oma esihambast uisuväljakul ilma jäin, kui hokikepiga vastu vahtimist olin saanud. Nüüd tatsan uhkelt portselanhambaga ringi. No ei maksa pea ees tulle hüppata, kui teised hokit mängivad ja ise kulli eest põgened.. Oh neid algkooli lõbusid, kus mäng oli olulisem kui õppimine! Aga üks paremaid aegu minu jaoks oli ikkagi keskkool, kus meil klassijuhatajaks oli Andres Talts. Temaga sai vahetpidamata kildu rebitud, kuid muidugi ega ka õppimine unarusse jäänud. Lõpuõhtul Tagametsas

tuli ta lõpuks lagedale sellise lausega: „Vähemalt saite te aru, et koolis tuleb ratsionaalselt käia”.

Martten Kaldvee (www.postimees.ee)

Õpetaja Talts mainis, et gümnaasiumiajal käisid sa peaaegu iga päev ülikonnas ringi. Paljud tänapäeva õpilased enam nii ei tee. Kuidas sa seda suutsid?

Meil oli ju kontroll peal, direktor oli ukse peal vastas. Üldjuhul, jah, 5st päevas neljal olin tõesti ülikonnaga. Minul polnud selle vastu midagi. Praegu ma naudin seda hetke kui saan ülikonna selga panna või triiksärki kanda. Muidu siin ju enamuse ajast lasen dressides ringi.

Nii et sa olid oma koolivalikuga enam kui rahul, mata sai selgeks ja ülikonna selga?

Võin käsi südamele pan-

naja öelda, et poleks paremat kooli endale tahta soovinudki, pidev range distsipliin, õppimine ja tagant piitsutamine on teinud minust just selle, kes ma praegu olen. Tänaaksin südamest kõiki meie kooli õpetajaid, kes suutsid meid oma puberteedi eas ja nooruses kannatada sellistena nagu me olime. Tänu neile olen jõudnud suurelt osalt sinna, kus ma praegu olen.

Reaali vilistlase tähtsat sümbolit, Reaali sõrmust, ikka kannad?

Reaali sõrmust kahjuks ei kanna, segab suusatamist ning mitte ärakaotamise huvides hoian seda kussagil kodus. Sõrmuse saamisega meenub toost, mida ütlesin: „Ärgem unustagem seda, kust me tuleme ja, kes me oleme”. Seega olen ka ilma sõrmuseta päris ikka Reaali poiss.

Mida sa peale Reaali lõpetamist tegid? Kas suhtlus realistidega säilib?

Pärast Reaali lõppu juhtus see lugu, et meie 120ndast lennust läks Tar-

tu Ülikooli majandusteaduskonda koos minuga 4 õpilast ning ülikooli läks veel suur hulk inimesi, kes suundusid teistele erinevatele haridusteedele. Suuremalt jaolt suhtlus nendega säilis, sest keskkoolis oli lävivus küllaltki suur ja meie kooli moto „Üks kõikide, kõik ühe eest!” oli loonud suure ühtekuuluvustunde ja kambavaimu. Lisaks olid Tartus ees veel teised Reaalikad, kellega sai läbi käidud. Ülikoolis käisin pool aastat kauem kuna normaalaja lõpuks ei suutnud lõputööd valmis teha ning lõpetasin seega 2009. aasta jaanuarikuus, pärast seda ei ole veel magistratuuri astunud, kuna ei näe, et saaksin õppeperioodil spordi kõrvalt september-aprill viibida koolis rohkem kui 2 nädalat. Hetkel ei tahaks ka lõivu maksta sportlike saavutuste pealt, sest koolis on ikkagi juba 15 aastat käidud, et praeguseks peaks sellest piisama. Katsun pühenduda nüüd ühe asja tegemisele ja selles edukalt hakkama saada.

Nimi: Martten Kaldvee

Sünniaeg: 30. aprill 1986

Lõpetas Reaali 2005. aastal

7.koht Oberhofi MK-etapil, 10.01.2010

Esimene realist taliolümpiamängudel.

Kas Reaal ja Realist saadud haridus on sind üldse kuidagi aidanud karjääriredelil tõusmisel?

Realist saadud haridus, karjääriredelil, hmm, kui ma 2007 aasta suvel Swedbankis praktilik olin, siis nad olid seal küll päris sillas, et ma Reaalis ja TÕ's olen õppinud ning tahtsid kümne küünega mind endale värvata, aga siis ma otsustasin, et peaks ikkagi spordi juurde tagasi naasma. Hetkel tundub, et see oli küllaltki õige otsus, sest teen seda, mis mulle südamest meeldib ja millest saan suuremat lõbu, kui millestki muust. Sportlase karjääri vaadates on ikka

üks suuremaid hetki see, kui lähened lasketiiru ja meenutad klassijuhataja Andres Taltsi lauset, et see on nüüd see koht, kus tuleb natuke mõelda, siis mõtled ja analüüsid natuke olukorda. Iga kord laskmine ei õnnestugi, aga töö käib selle nimel, et ikka kõik märgid alla saaks.

Mis sind laskesuusatamise juurde tõi?

Laskesuusatamise juurde tõi mind minu spordiklubi treener Tõnu Pääsuke, kes ühel päeval lihtsalt ütles meie treeninggrupile, et nii poisid, nüüd hakkate

laskesuusatamisega tegelema ning pärast mõnda laskealast ohutust- ja koolitusloengut saimegi päris oma sportrelvad. Sellel hetkel oli vaimustus suur, sest iga uus mänguasi on alguses huvitav, muidugi pärast üht aastat tegemist 2002. aasta augustist 2003. aasta augustini jäi see asi

Laskesuusatamisega on Martten tegelenud pea 4 aastat.
www.facebook.com

katki, kuna suundusin siis Eesti murdmaasuusatajate koondisse ning seal ei tulnud kõne allagi laskmisega tegelemine. 2006. aastal tekkisid tervislikud probleemid, mandlid lõigati ära ja pärast seda ei saanud kuidagi spordiga vedama. Otsustasin sootuks selle teekonna pooleli jätta ja haridusele pühenduda, aga 2008. aasta algusest avastasin end taas harjutamast ning seekord juba püssiga, sest sellel hetkel tundsin, et murdmaa ei ole enam minu jaoks. Lihtsalt mööda metsa joosta oleks kui-

dagi tuim. Minu jaoks on tähtis see, et saan sporti teha, teha seda mida ülekõige armastan.

Mida sa mõtled, kui oled lasketiirus, sa tead, et sa pead täpselt laskma ning, et aeg jookseb? Kas sa suudad maksimaalselt keskenduda, mis sinus üldse sel hetkel toimub?

Tegelikult me ju kõik oskame lasta. Lasketiirus ei tohiks mitte midagi mõelda ja vältida emotsioone, mis tekivad pihta või mööda lastes. Kuna mina lasen aastas keskeltläbi 15000 padrunit, siis on see liigutus nii käe/jala sees, et võid unepealt seda teha, kõik

on automatiseeritud ja lihasmällu salvestatud, kuid muidugi on pisikesi nüansse, millele peab

“Kõigepealt tuleb ikka tugev alus ehitada, siis saab edasi liikuda.”

mõtleva. Enda jaoks olen leidnud süsteemi, kus mõtlen sellele, mida ma tegema pean, mitte sellele, mis tulemust ma tahan. Siis vaatan, et võtaksin asendi õigesti, et ei rabistaks, et teeksin sujuva päästmise, et lihased oleksid lõdvad, mitte pinges, ja, et sihtimispiil

oleks sümmeetriline (st kõik 3 rõngast oleksid ilusti keskel ning see täpp, kuhu laskma pead, oleks kõige keskel). Muidugi kui on tuul, siis on see juba omaette ooper, vastavalt tuule tugevusele sihid tunde järgi tuulele vastu, ja ega iga kord see ei saagi õnnestuda. Mõnikord lööb pulss nii läbi ja laktaat lihastes sadestub ning siis lähed lihtsalt üle keha pingesse ja ei saa mitte midagi teha. Siiski teen selle nimel kõvasti tööd, et olenemata oludest oleks kõik lasketulemused ilma trahvideta.

Kus su esimene MK oli?

Minu esimene MK oli 2008 aasta detsembri kuus Rootsis Östersundis, 10 km sprindis, olin seal siis 102. ja lasin 2+1 trahvi.

Kas sind on alati konkurendiks peetud?

Suvelaagrites ei osatud minust koondisekohtadel ohtu karta ja suhtuti väga positiivselt, aga peale esimest lumelaagrit ja kontrolltreeningut muutus suhtumine, sest oli tunda, et keegi trügib nende territooriumile ning ilmselt seda nad ei soovinud. Hetkel näen, et olen juba seltskonda sulandunud, kui eelmine aasta peeti mind tossikeseks, siis nüüd olen juba suuteline korraliku konkurentsi pakkuma teistele

meestele ja sellega osatakse arvestada, tugevama õigus maksab. Nii lihtne see spordis ongi, kui oled nõrk, siis pead suu puhtaks pühkima ja saba jalge vahel koju ära tulema, kuid nagu öeldakse, mis ei tapa, see teeb tugevamaks.

Kas suhtumine sinusse on muutunud peale Oberhofis 7-nda koha saamist?

Arvan, et olenemata sellest, kas ma olin kohal 1, 7 või 50, on suhtumine endiselt meie vahel sama, keegi pilvedesse ei tõuse ja kõik on kahe jalaga maapeal.

Mis tunded sind pärast võistlust valdasid, eriti veel, kui selja taga piilus selline suurnimi kui viiekordne olümpiavõitja Ole-Einar Björndalen?

Kui nüüd ausalt tõde vaadata, siis 2,5 aastat tagasi kui alustasin uuesti sporditeega, ei arvanud küll, et enne OMi olen MK-l 7-s. Võimas, uskumatu tunne, kui Ruhpoldingusse jõudsin (Järgmise MK-etapi toimumispaik-toim.), sain aru, et täitsa hull olen ikka, viimasel ringil võitsin sellist meest suusaajas, meest, kes on eluaeg minule eeskujuks olnud kui tipptasemel sportlane, ja perfektsionist, kellel kõik asjad on viimase vindini ära

lihvitud. Tema ju tegelas laskesuusatamisega juba siis, kui mina käiagi veel ei osanud, seega uskumatu. Kuid sellest pilvedesse pole tõusnud, suur töö on veel ees ja ilma selleta ei ole võimalik mitte kuhugile. Nagu Tammsaare on öelnud: „Tee tööd, näe vaeva, siis tuleb ka armastus”, minu jaoks siis tulemus. Loodan, et see ei jää ühekordseks ürituseks,

nasti lõpuni sõita ning seejärel suundume OMi ettevalmistuslaagrisse Ridnauni ning siis sealt otse Vancouverisse.

Koju ei saagi?

Koju ehk lastakse koraks märtsikuus, kui Otepääl toimub 2-7.märts Euroopa Meistrivõistlused Biathlonis, no ja seejärel tagasi maailmakarika viimasele 3-le etapile.

loota kohta 30-ne sees, mis minu jaoks oleks endiselt suur õnnestumine. Minu parimad sportlikud tulemused peaksid hakkama saabuma aasta paari pärast ning kulmineeruma ikkagi Sochi 2014 OMiga.

Jääme siis ootama su saavutusi ning elame teleekraanide kaudu sulle kaasa! On sul ehk mõni soovitus või nipp praegusele realistile...?

Ole usin ja näe vaeva selle nimel, mida sa teed ning ära mitte kunagi alla anna, sest mitte miski pole võimalatu, kõik on võimalik! Üks kõikide, kõik ühe eest!

Martten Kaldvee saavutas hõbemedali 2009.aasta murdmaasuusatamise Eesti Meistrivõistlustel www.suusalit.ee

kuid mainin siiski, et tegemist on laskesuusatamisega, ning kõik saab alguse laskmisest, seega pole mingi ime kui neljapäevase sprindi järel leian end taas 80-ndate kohtade kandist. Selline see biathloni elu kord on, tõusude ja mõõnadena, sest kõike võib juhtuda. (Kommentaariks niipalju, et nädal hiljem oli Martteni koht 10 km sprindis 79.-toim)

Mis nüüd edasi saab?

Edasi saab see, et praegu on veel enne olümpiat mõni maailmakarikaetapp, need tuleb ke-

Aga laiemas perspektiivis, mida ootad?

Loodan edaspidi ka üles näidata stabiilsust ja suutelisust võitlema kõrgemate kohtade nimel, kuigi seda on natuke vara loota, sest vundamenti tuleb kaua laduda ning ilma vaheetappide läbimiseta ei saa kohe katuse ni jõuda. Kõigepealt tuleb ikka tugev alus ehitada, siis saab edasi liikuda. Vancouveri OM-il loen põhisõiduks 20 km distantsti. Kui seal laskmine õnnestub ja teen suusasõidu ka enam-vähem, siis võib

Mida mäletate Martten Kaldveest?

Andres Talts: „Õpetasin teda 6.-12.klassini. Ta on uskumatult tahtejõuline ja järjekindel poiss, tegi koolis hästi palju tööd ning sai hakkama. Tõeline džentelmen, kandis peaaegu iga päev koolis ülikonda.”

Merili Luuk
11c

Killukesi vilistlastest...

Taavi Pungas

Õppisin 124. lennus, lemmikõppeaine koolis oli füüsika ning legendaarseim õpetaja minu jaoks Mart Kuurme.

Praegu õpin Cambridge'i ülikoolis loodusteadusi. Kavatsen järgmisel aastal spetsialiseeruda füüsikale. Reaalkooli mõjud minu praegusele elule - ma olen väga kindel, et minu olümpiaaditulemused on suuresti reaalkoolis käimises kinni. Siin anti mulle võimalus ennast reaalainete alal arendada - kuna tunnis oli kõik lihtne, sain lisaülesandeid. Kuurme pühendas mulle individuaalselt aega, et ma füüsikas areneksin. Kangro toetas mind sell-ega, et hankis Reaali raamatukokku raamatuid, kust ma õppida sain. Matemaatikas andis Kaasik mulle tundide ajal raskemaid ülesandeid. Ühesõnaga minuga tegeleti :)

Mihkel Kama

Olen 118. lennust. Omal ajal oli lemmikõppeaineiks siiski füüsika, ehkki nautisin ka teisi. Kõige legendaarsem õpetaja nendest, kellega kokku puutusin, oli kindlasti Jaak Saukas - klassijuhataja ja füüsika õpetaja. Jaagu peen huumor, manitsus ja hool ning erakordne meisterlikkus füüsika mõistete selgitamisel on unustamatud.. Peale Reaali lõpetamist läbisin Tartu Ülikoolis füüsika baka-

laureuse, astudes seejärel astrofüüsika magistriõppesse Amsterdamis, kus nüüd õpin doktorantuuris.. Uurin tähtede ning nende ümber tiirlevate planeetide tekkimist. Reaalkooli mõju edasisele elule on olnud mitmetasandiline - sügavamal tasandil haridus, siis võrgustik huvitavaid inimesi ning tagatipuks heade õpetajate ja traditsioonide väärtustamine.

Kristo Ukanis

Olen 122. lennu lõpetaja. Kooliajal oli minu lemmikõppeaineiks kehaline kasvatus, kus oli ka minu jaoks legendaarseim õpetaja Andres Sõber. Tema tunnis sai korraliku kõhulihastrenni juba ainuüksi tunni alguses ravis seistes. Peale kooli lõppu läksin Inglismaale, kus õppisin Canterbury Christ Church

University's meediat. Praegu õpin G. Otsa koolis popjazz laulu, mängin pilli ansamblis Kognito ja käin ka märtsi lõpus etenduva *High School Musicali* proovides. Toremaid elu kaunistavaid hetki on ikka olnud, kuid kõige naljakam on vast Aia tänava Rimi alkoholi-osakonna müüja pidev äratundmisrõõm, nähes tema sõrmes Reaali sõrmust.

Andre Kaldamäe

Olen 118. lennust, Mihkli klassivend. Lemmikaine-teks olid matemaatika ja füüsika. Ka mina tõstan esile kadunud Jaak Saukast. Samas oli tema kõrval teisigi, näiteks Aita Ottson ja Igor Kaasik. 2007. aastal lõpetasin Tartu Ülikoolis majandusteaduse bakalaureuse ning praegu olen samas magistrant. Reaali mõju on siiski sõrmus. Tal on oma võlu - selle tunnevad ära palju enamad, kui ma oleks arvata osanud ning reageerivad stiilis: "Oo, sa oled Realist! Sa oled tark!". Kõik endised ja praegused reaalikad suhtuvad üksteisesse väga soojalt. Tegelikult ongi suurem osa minu praegustest sõpradest Realist pärit ning päris paljud neist on sellised, kellega ma kunagi samal ajal Reaali seinte vahel ei õppinudki! Just see Reaali Vaim, mis liidab reaalikaid isegi siis, kui nad koos koolis ei käinud, ongi vast, lisaks heale haridusele, mu elu mõjutanud.

Tiit Kuuskmäe

Õppisin 117. lennus. Õppisin kõiki aineid suure innuga. Mis puudutab legendaarsust, siis legendiks oli ikkagi Särkava, kellest räägiti legende söögi alla ja söögi peale. Hetkel tegelen doktorantuuriavalduste kirjutamisega - pistmist siis ohustatud keelte ja arvutilingvistikaga.

Edasist elu on Reaal mõjutanud positiivselt: kui asjad kuidagi kummaliseks ära kisuvad, siis on hea küsida - mis on realistlik? Vaieldamatult üks veidermaid juhtumeid leidis aset sel sügisel Genfis. Ajasime tänaval minu jaoks täiesti tundmatu rumeenia daamiga taga üht potentsiaalset lasteahistajat. Hiljem selgus, et meil on rumeenlannaga ühine hea tuttav, realist Andreas Sepp, kellega nad õppisid koos Californias, Monterey rahvusvaheliste suhete instituudis. Maailm on väike!

1 nimi, 3 nägu, 3 küsimust

Kati Pino
12a

Uue aasta alguse puhul seekord natuke teistmoodi: nimi sellekuisest numbris on Piret ja Pireteid leidub meil kooli peal ringi liikumas mitmeid, 3 neist on õpetajad. Küsimustele vastasid eesti keele ja kirjanduse õpetaja Piret Järvela, geograafiaõpetaja Piret Karu ja gümnaasiumi huvijuht ning inimeseõpetuse õpetaja Piret Otsa.

Nimi Piret on tuletatud nimest Brigitta ja tähendus varieerub keeleti. Iiri keeles tähendab see kõrget, keldi keeles ülendatut ning muinasgermaani keeles säravat ning toredat. Kõik Pireti-nimelised võivad tähistada oma nimepäeva 1. veebruaril.

Piret Järvela

Kumb aasta algus on teile olulisem, kas septembriga algav uus kooliaasta või jaanuariga algav uus kalendriaasta?

Loomulikult on mulle 1. jaanuar tähtis kuupäev, sest aastanumbri vahetus on oluline sündmus. Kuid õpetaja

Ma väga ei usu lubadustesse ja ei anna ka lubadusi, kuid alati võib loota, et uus aasta tuleb parem kui eelmine.

Piret Karu

Kumb aasta algus on teile olulisem, kas septembriga algav uus kooliaasta või jaanuariga algav uus kalendriaasta?

Ma arvan, et kooliaasta algus on siiski olulisem, kuigi ka jaanuari alguses algav uus aasta on oluline. Detsembri lõpus mõtlen möödunud aastale, ka möödunud kalendriaastale. Selliseid aastalõpumõtteid mõtlen ikka detsembris. Mõlemad on mulle olulised, aga tööelus on siiski septembri algus olulisem.

On selline uskumus, et aastavahetuse veet-

jate perekonnas kasvav ja ise ka õpetaja olles, jaotan ma oma aega siiski 1. septembrist lähtuvalt. Kui augusti lõpus soovin oma kolleegidele „Head uut aastat!“, siis see on tõsine soov.

On selline uskumus, et aastavahetuse veetmise viis ja uue aasta esimene päev määravad ära järgneva aasta meeleolud ja tegemised. Milline on selle uskumuse järgi teile aasta 2010?

Veetsin oma aastavahetuse erinevate heade sõpradega, mul on huvitav tutvusringkond ja ma tõesti

lootan, et lävimine kõigi nendega jätkub. Mis puutub uue aasta esimesse päeva, siis selle päeva tavaks on mul diivanil lebamine ja mitmeid kordi nähtud filmide vaatamine. Tõenäoliselt on see kõigelasem päev minu aastas, aga ülejäänud aasta küll laisklemise tähe all ei möödu. Lisaks, omal ajal abielus inna ma vana-aasta viimasel päeval, nii et üks aastavahetus on minu jaoks olnud väga erakordne.

mise viis ja uue aasta esimene päev määravad ära järgneva aasta meeleolud ja tegemised. Milline on selle uskumuse järgi teile aasta 2010?

Kuigi ma pole sellest uskumusest kuulnud, oleks minu aasta selle

teha. Õpetaja jaoks on ju kaks aasta algust ja kui jaanuaris ei tule lubaduste pidamine välja, saab septembris neid natuke korrigeerida. Annan küll endale lubadusi; hästi konkreetne lubadus on see, et leian enda jaoks rohkem aega,

uskumuse järgi väga staatiline ja kodune, hästi rahulik.

Kas te usute uusaasta-lubadustesse ja kui, siis milliseid lubadusi olete endale andnud selleks aastaks?

Väga tahaks uskuda ja ma olen ka mõelnud, mida uuel aastal teisiti

järjest enam pean seda oluliseks ja üritan sellest lubadusest ka kinni pidada.

Piret Otsa

Kumb aasta algus on teile olulisem, kas septembriga algav uus kooliaasta või jaanuariga algav uus kalendriaasta?

Õpetajana on mulle 1. september siiski tähtsam, elukorralduse muutus on siis nii suur, et paratamatult on kooliaasta algus tähtsam.

Kas te usute uusaasta-lubadustesse ja kui, siis milliseid lubadusi olete endale andnud selleks aastaks?

Ma ei anna uusaasta-lubadusi, arvatavasti

On selline uskumus, et aastavahetuse veetmise viis ja uue aasta esimene päev määravad ära järgneva aasta meeleolud ja tegemised. Milline on selle uskumuse järgi teile aasta 2010?

Lumerohke, kindlasti, ja külm. Tegevustest esimesel jaanuaril ma magan, puhkan uueks aastaks välja. Esimene jaanuar on minu jaoks tõeline puhkus, aga sellesse uskumusse ma ei usu.

sellepärast, et minu uus aasta algab 1. septembril. Enne 1. septembril ma lubadusi ei anna, kuid seane endale eesmärged, mida järgneva aasta jooksul saavutada.

Kuhu minna?

Marten Esko
12c

Filmielamus

Kino Artis ekraanidel jookseb hetkel tuliuus Eesti mängufilm „Päeva lõpus“. Film on valminud 2009. aasta kevadel koostöös Rakvere Teatriga. Kirjandushuviliste rõõmuks algas novembri lõpus eriprogramm Kirjandus kinos: Nobelistide Eri 2009/2010, kus saab näha kirjandusklassikasse kuuluvate raamatute põhjal vändatud filme. 18. jaanuaril linastus Jaan Krossi „Kolme katku vahel“ ning 1. veebruaril Thomas Manni „Buddenbrookid“.

Dokumentaalfilminäljas ei pea ka olema! Esmakordselt aset leidev rahvusvaheline dokumentaalfilmifestival „DocPoint Tallinn“ saab alguse 29. jaanuaril ning kestab 31. jaanuarini. Festival toimub koostöös Helsingi samanimelise filmifestivaliga Dokumentalistikaparemikku meilt ja mujalt saab nautida Kumu Auditooriumi ja Artise ekraanidelt. Don't miss that chance! ;)

www.kino.ee

Näitused

Picasso Helsingis

Kuni 28. jaanuarini on veel võimalik näha maailmakuulsa kunstniku Pablo Picasso tööde näitust Helsingis, Ateneumi kunstimuuseumis. Väljapanekus on nii maale, skulptuure, graafikat kui ka fotosid, kokku üle 200 töö. Tööd pärinevad Pariisi Rahvuslikust Picasso Muuseumist ning on aastakümnete kaupa üles pandud Ateneumi kahele korrusele. Eksponeeritud on Picasso enda lemmikud, mida ta keeldus müümast ja hoidis enda käes kuni surmani. Reaali 126.lend jõudis kollektiivselt käia sellel näitusel ning oli rohkem kui rahul! (Lehe ilmumise ajaks on näitus kahjuks juba läbi, aga loodame, et tulevikus on Picasso töid võimalik ka Eestis näha.)

www.artquotes.com

POP Kumus

Soome popilegendi *sikamies* Harro ning eesti popi klassika on praegusel hetkel vallutamas Kumu 4. korrust ja suurt saali. Eesti popi näitusel „POPkunst Forever!“ on eksponeeritud mitmeid seni ka erialapublikule tundmatuid seeriaid ning esimesed tööd pärinevad aastast 1966. Näitus

on üles ehitatud nelja põhilise teemaplokina: ANKi põlvkonna tööd pealkirja „Rõõmus pop“, Visarite ja Soup '69 põlvkonna „Liit-pop“, „Linnautoopiad“ ning eraldi on välja toodud tänapäevase popi viljeleja Kiwa „Avant-pop“, kus saab näha spetsiaalselt selle näituse tarbeks

valminud vildikamaalide seeriat. Lisaks Kiwa loomingule nõuab eraldi väljatoomist ka Jüri Arraku ja Toomas Vindi varajane looming ning muidugi ka Ando Keskküla ja Leonhard Lapini tööd, sest on ju Lapini „Jänku suudlustest“ kujunenud eesti popi sümbol. Möistagi

on eesti pop katkendlik, sest enamike kunstnike suhe selle kunstistiiliga jääb küllaltki väikeseks, kuid siiski on pop-stiil ainuke hiljutistest lääne kunstinähtustest, mis on mängitud täismahus välja just siinsamas! Kunstinautlejate ainulaadne võimalus!

Tõeliselt maagiline aastahoroskoop 2010

Selgeltnägija

Kui sa horoskoope ei loe, siis sind pole olemas!

Jäär (21.märts- 20.aprill)

Sel aastal avastad, et nähtamatud jõud veavad sind kindlatel nädalapäevadel ja kellaegadel lausa vägisi teleka ette. Lõpuks saab müsteerium lahenduse, nimelt peitub sinu uus elu kokandussaadetes! Andud lõplikult ja peagi taipad, et maailm on kuldne, krõbe ja lõputult isuäratav nagu pannkook.

Sõnn (21. aprill- 20. mai)

Tõsi ta on- tulev aasta töötab saada sulle parajaks katsumuseks. Siiski hoia kõige raskematel hetkedel, kui su süsteemis on lühis, mees eesti filmiklassikat! Mehed ei nuta! Naised ka mitte! Elu on ikka nii ilus! Juhhei! (Ps. Kes filmiklassikat ei hinda, see uuel aastal kommi ei saa!)

Kaksikud (21. mai - 21. juuni)

Füüsilises plaanis tuleb see aasta sulle ilmselgelt ideaalne. Vaimses mitte, aga millal see sind enne seganud on? Pea püsti ja julgelt läbi sinilillede! Lisaks teed tähtsa avastuse sotsiaalses valdkonnas-kujutletav sõber on parim sõber! Soovitame sel teemal ka pisukese teadustöö kirjutada.

Vähk (22. juuni - 22. juuli)

Sinuni jõuavad mõned äärmiselt intrigeerivad saladused... Hoia need endale, muidu, muidu.. Ee, muidu mitte midagi. Probleeme võib tekitada ka müstiline kihelus parema musculus temporalise piirkonnas. Soovitame seda mitte ravida, see vaid kaunistab sind ja lisab sulle isikupära!

Lõvi (23. juuli - 22. august)

Suurimaid probleeme ilmneb sul sel aastal *linking device* idega ja see valmistab suurimat peavalu eriti suve-kuudel. Meie teame rohtu: palveta aga vähemalt 18 korda ööpäevas (soovitavalt siiski ehist koiduni) armsa koolimaja ruumide 407-409 poole ja su loomulikud funktsioonid taastuvad nagu nõiaväel!

Neitsi (23. august - 22. september)

Äsja saabunud aasta on muutuste aasta! Hakka paremakäelisest vasakukäeliseks! Vastupidi sobib ka! Ole

ekstaatiline! Ole spontaanne! Ole instinktiivne! Vahel ka domineeriv! Vürtsita oma elu! Vürtsita oma juuksevärvi! Vürtsita koolisöökla tatarit! Kanna iga päev soki vahel väikest tulbikimbukest.

Kaalud (23. september - 23. oktoober)

Hiljemalt veebruari keskpaigas tekib sinus vastupandamatu soov liituda Reaali Poisi tööka kollektiiviga. Anna tungile järele, sest vaid nii ootab sind kuulsusrikas tulevik ja igavene klassikustaatus. Hinga sügavalt sisse ning välja ning keera oma elužurnalis uus lehekülg!

Skorpion (24. oktoober - 22. november)

Kas teadsid, et loomeinimesed töötavad öösiti? Aga sina ju pole loomeinimene, nii et suiku rahulikult unne niipea, kui päike puudutab horisonti. Tähelepanu! Suvekuudel ole eriti ettevaatlik ruubiku kuubikutest tornide ehitamisega, see saab sulle varem või hiljem saatuslikuks!

Ambur (23. november - 21. detsember)

Oh rõõmu! Aasta 2010 on Sinu Aasta! Ilmselgelt ei ole sa säärest pidevat õnneseisundit veel oma elus kogenud! Millest jutt? Sinus tärkab uskumatu kihk teha kontrolltõid, valimata teemat, aega ja kohta. Sa mitteainult ei tee ära kõike kohustuslikku, vaid palud põlvili lisa.

Kaljukits (22. detsember - 20. jaanuar)

Antud aasta algas sinu jaoks ju tõtt-öelda üsna kurvalt ja nii ta ka jätkub. Siit moraal: ei tasu jõuluõhtul katsetada, mitu pühadekuuse kuulikest sulle suhu mahub. Selle trauma haavu ravid nüüd vähemalt kuni jaanipäevani ja siis, palun, jäta šašlökivarrastega see eksperiment koradamata!

Veevalaja (21. jaanuar - 18. veebruar)

Käesolev aasta toob sulle palju edu eelkõige romantilistel vibratsioonidel. Nimelt kohtad isikut, kelle tõttu tekib tahtmine oma armas pisike südameke rinnust välja rebida ja, hõisates, kuuvalgel ööl just selle inimese akna taha viia. NB! Katsu end siiski talitseda, sest tegemist on elutähtsa organiga!

Kalad (19. veebruar - 20. märts)

Armas inimene! Võta end kokku! Aitab küll milleniumi saabumise tähistamisest hõbedaste liibuvate riiete, millel seisab teatud neljakohaline number, kandmisega. Eks nad ole ju kümnendiga üsna viledaks ka kulunud. Selle dekaadi värv on pimestav ja küütlelev fuksiarioosa, kanna seda uhkusega!

Kui minu isa Reaalkoolis käis

Mu isa läks kooli aastal 1981. Ta õppis 107. lennus. Ta meenutab oma kooliaega kui üht väga tore-dat aega. Ühe õpetajaga räägib ta siiani. Ma õpin samas klassis, kus tema. Mu isa klassivenna laps käib minuga samas klassis. Kui tema koolis käis, oli väike maja samasugune, kui praegu. Ta lõpetas kooli 1992.a ja mina läksin kooli 2007.aastal. Kui ta suurde majja läks, oli puhvet olemas, aga tuli maksta rublades. Kui tal ja ta klassivennal oli kodutöö tegemata ja keegi kitus ära, tahtsid nad teda kiusata, aga see juhtus õpetajate juures ja nad said riielda. Ülikool ei meenu talle nii emotsionaalselt kui keskkool. Mu isa arvab, et reaallaineid peab õppima, kuna neid läheb elus vaja. Mu isa oli väga rõõmus, et ta käis Reaalkoolis.

Markus Kangro,
4.a

Minu vanaisa nimi on Enno Lauri. Minu vanaisa on praegu 86-aastane. See tähendab, et ta käis koolis 79 aastat tagasi. Minu vanaisa jaoks ei olnud kurjasid õpetajaid, kui pahandust ei teinud nagu tegid tema klassikaaslased. Minu vanaisa ütles, et koolimaja on peaaegu sama väljast, peale treppide. Trepid olid tema ajal kulunud ja libedad. Minu vanaisale meeldis kõige rohkem kehaline kasvatus. Nende lemmik mäng oli pesapall. Minu vanaisale meeldis koolis käia, sest ta sai hommikuti sõpradega juttu ajada. Minu vanaisale ei meeldinud keemia ja eesti keel. Minu vanaisa jaoks oli 11.klass kõige raskem. Minu vanaisa ütles, et reaalkool on tõesti väga hea kool.

Martin Lauri,
4.a

Mu isa astus Tallinna Reaalkooli 1989.aastal 10.klassi. Keskkooli saamiseks toimusid katsed. Ta tegi katsed ära. Kui minu isa läks nimekirjasid kontrollima, siis tema nime seal polnud. Isa läks selle peale direktori kabinetti ja ütles direktorile: „Siin on mingi segadus, ma käisin katsetel, aga mind nimekirjas ei ole.” Sellepeale võttis direktor pastaka ja küsis: „Mis su nimi on ja kas sa tahad õppida autoõpetust või elektroonikat?”. Isa vastas, et loomulikult autoõpetust. Seejärel kirjutas ta isa nime nimekirja ja ta oli sees. Niimoodi saigi minu isa Reaalkooli.

Robert Kuks,
4.a

Jaak Vilo, minu isa käis Reaalkoolis 1973-1984 aastal ehk 99.lennus. Tema vanem õde Elle oli 96.lennus ja noorem õde Kaja 101.lennus. Kool oli kodu lähedal, seitse minutit jala minna läbi pargi, mille peale on nüüd ehitatud Solarise keskus. Mõnikord jõudis isa kooli ka alla viie minutiga. Mu isal oli alati tunne, et lähemalt tulijad jõudsid kooli hiljem kui kaugelt tulijad. Sel ajal oli Tallinna Reaalkooli nimi Tallinna 2. Keskkool. Vana nime ja paljusid Eesti-aegseid tavasid ei olnud lubatud kasutada. Oli üks kindel komme, kus Reaali vaim siiski end pinnal hoidis. See oli kooli sõrmuste traditsioon. Kui koolimärgi peal oli lubatud ainult „II KK”, siis sõrmused tehti kooli juhtkonna teadmisel, kuid silma kinni pigistades ikkagi „R” tähega 12-nurksena ja ühe täpiga. See oli nagu väike ime, mis tuletas meelde, et Eesti oli vaba ja võib kunagi ka uuesti vabaks saada, kuigi seda oli raske uskuda ning väga suurt lootust ei tundunud olevat. Sõrmuse jaoks oli vaja, et iga laps tooks kooli veidi hõbedat, millest see sõrmus tehti. Mu isa sai emalt ja isalt oma vanaema ja vanaisa aegse hõbemündi ja viis selle kooli. Sellest tehtigi tema sõrmus. Reaali sõrmust kanti kogu aeg.

Laura Vilo,
3.b

Õpetajate tsitaate:

Poiss ulatab õpetajale kirja

Polma: „Meil on salajased kirjad.”

Õpilane: „Armukirjad vä?”

Polma: „Mul seda viga pole.”

Martin Saar: „Minge Pirita randa ja loopige liiva vette, kuni saate aru, et hapet ei teki. Mõnel läheb päev, mõnel kaks, kuid tulge reedel KT ajaks tagasi”

Martin Saar: „Pöörame elus palun uue lehekülje”

Klass: „Elus?”

Martin Saar: „Või no paberil”

Arvuti avaneb ning start-up heli kõlab valjult üle klassi.

Toomra: „Võimas!”

Polma: „Seal on kaan peal.”

Klass: „Kaas!”

Polma: „Põhjaeesti keel: kaan.”

Martin Saar: „Kui Eestis teeksid kõik naised, mida mehed tahavad, ei jõuaks keegi ei kooli, tundi, ei kuhugi.”

Martin Saar: „Ei kirjuta üles! Ma ei julge pärast enam midagi öelda.”

Martin Saar: „Mida te kuulete, seda võiks kuulata.”

Matthew: „The only reason not to be in class is funeral. Your own funeral.”

Matthew nuusutab inglise keele näidendi jaoks kooli toodud piipu: „You hide your tracks well.”

Martin Saar: „Nonii, kallid vaenlased, alustame! Oih, mõtlesin valjult. Tere, kallid 10b.”

Toomra: „Ei lähe ja lutama mööda interneti-avarusi. Muidu lähete sundlikvideerimisele.”

Martin Saar: „Ta ei ole ometi ju mingi reformierakondlane, kes ei suuda midagi ette näha”

Klass: „Keskerakondlane!”

Martin Saar: „Reformierakondlane, keskerakondlane. Vahet pole, ainult värv on teine”

Vatsel jagas vene keele rühma kaheks vastavalt sellele, kes teeb eksami ja mitte. Tegijad pidid ettepoole istuma. Martin hakkab istet võtma.

Vatsel (karjades): „Ei, mine ära, ma ei taha sind siia! Sa ei tee eksamit.”

Martin: „Eee.. teen küll.”

Vatsel (ikka karjades) : „Sind ei olnud

paberil kirjas..”

Martin : „Olin küll.”

Vatsel: „No hea küll siis, istu maha. Ma just rõõmustasin, et sind seal kirjas polnud.”

Vatsel: „Holst, sa oled ikka haige inimene!”

Mäng on algamas, ainult üks poiss veel puudu..
Õpilane: „No kus see [IT rühma õpilane X] siis on?”

Songe: „Loeb oma gigasi ja megasi.”

Otsman: „Siin on nagu Aafrikas, endalgi hakkab juba palav. Võtan juba lahti ennast riidest.”

Õpilane: „m n j a a ... eelmine aasta üks kaheteistkümnendik läks lõpureisile ja tagasi tulles pidi aborti tegema... ma siis loodan, meil midagi sarnast ei juhtu...”

Kask: „Kaileen...” (klass naerab ja Kaileen punastab..)

Kask: „EIEIEI...ma tahtsin küsida Kaileenilt, et enamus pole ju maksnud... ärme parem lähe - siis ei tule selliseid asju...” (kuid oli juba liiga

hilja....)

Edwart: „Aga siis ma ei peaks tööks ju õppima, kui kirjutatan kogu töövihiku teiste pealt maha..”

Raa: „No...eks igal ühel omad õppimismeetodid...”

Talts: „Aga teeks...”

Holst: „...üks aplaus Taavile.” (kes oli mingil imepõhjusel magama jäänd)

Ja järgnes klassi tunnustus Taavile aplausi näol.

(Ekraanile ilmub elukas, kel on tunnuseid linnult ja roomajalt)

Otsman: „Vaadake, milline säärejooks!”

Martin Saar: „Kas sa ei ole siis kuulnud, et siil õppis tagumiku kaudu hingama, istus kannul ja lämbus ära.”

Mart Kuurme: „Kui meeldib, võtab suhu, kui ei meeldi, lükkab kõrvale.” (juttu oli sea toitmisharjumustest)

Piret Otsa: „Te ei saa istuda nagu kaks pasalatakat, kui vanem inimene siseneb.”

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr 5 (83) jaanuar 2010

peatoimetuse küljendus toimetuse	Mari Kraav 10c, Kuldar Rosenberg 10b, Merili Luuk 11c Mari Kraav 10c Tõnis Teinemaa 11c, Heleri Milber 10c, Kadri Lindemann 10a, Kati Pino 12a, Doris Mark 12a, Marten Esko 12c, Merlin Liis 11c Anna- Trine Raudsepp 10b, Anna- Helena Saarlo 10b
toim. nõuandja fotograaf karikatuurid aitäh	õp. Piret Järvela Kuldar Rosenberg 10b Kädi Liis Rosenberg 12a Kert Pütsepp 11a

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 8-16 lk ja on tasuta.
rp.real.edu.ee
rp@real.edu.ee